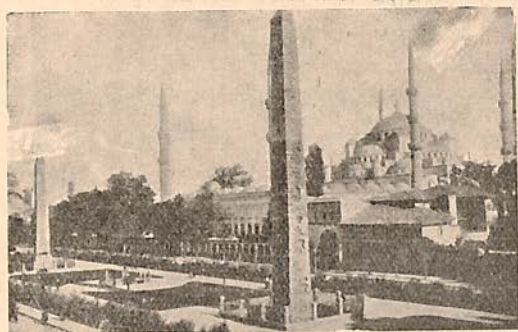

насъ и полека се облѣга върху две полукуполи, а тѣ пъкъ — върху три по-малки, та така тежестъта се отвежда въ страничните стени. Подпорните колони и стени, които поддържатъ сръдищния корабъ, сж дръпнати много, та се отваря голѣмо пространство за молитва (77 м. дължина, 70 м. ширина и 52 м. вис.). Храмътъ побира 25,000 богомолци. Преданието разказва, че когато падналъ Цариградъ (1453), завоевателятъ султанъ Мохамедъ II влѣзълъ въ храма съ конь и обявилъ, че занаяпредъ християнската светиня става джамия. Олтарятъ билъ махнатъ, кръстоветѣ по стенитѣ заличени и били издигнати 4 минарета. Коранътъ се четѣлъ въ тържествени случаи отъ духовно лице съ мечъ въ ржка — знакъ, че храмътъ е завоюванъ.

Предъ „св. София“ се намира *Атъ Мегданъ* (*Хиподрома*), гдето въ римско и византийско време сж да-

Атъ Мегданъ и Хиподрома.

вани зрелища за народа и сж се водѣли жестоки борби между партиитѣ. Тукъ се издигатъ два голѣми обелиска и между тѣхъ бронзова змийска колона. Единиятъ отъ обелискитѣ е донесенъ отъ

Египетъ, а другиятъ е граденъ тукъ. Бронзовата колона представя тѣлата на 3 голѣми змии, които се увиватъ на около 18 м. височина и съ главитѣ си поддържатъ златенъ триножникъ и блюдо, въ което принасяли жертва на боговетѣ. Тази колона е била направена отъ гърцитѣ въ честь на победата надъ персийцитѣ при Платея, 479 г. пр. Хр. и е била поставена въ Делфийския храмъ.